

עלון אינטרנטי

יוני 2006

עמ' 2 - דברי פתיחה מאת צוות מכון תודעה

עמ' 3 - סקירה כללית של פעילות העמותה מינואר 2006 עד יוני 2006

עמ' 6 - נייר עמדה שחולק למשתתפי הדיון בוועדה לקידום מעמד האישה

עמ' 7 - עצומה שהגיש מכון תודעה לשגריר גרמניה בישראל, כחלק מהביקורת העולמית על תשתית המין שהכינה גרמניה לטובת משחקי המונדיאל

עמ' 8 - "אלופת העולם בניצול" / עידית הראל שמש, "הארץ", 24.5.06

עמ' 9 - "רואים כדורגל, שותים, אבל לא הולכים לזונות" / כתבה של מארק לנדלר מהניו יורק טיימס שהתפרסמה ב"הארץ", 4.7.06

עמ' 10 - "ראויות לשיקום, לכבוד, לחיים" / יעל גור, עו"ס, מתנדבת במכון תודעה

עמ' 12 - כתבה על תיירות המין בתאילנד - "Child sex tourism" / Barbara Kralis

שלום לכולן/ם,

אנו שמחות לשלוח את תקציר פעילות המכון לחודשים ינואר - יוני 2006. תוכלו לראות, בין השאר בדיווח זה, גם את העובדה שהישיבה של הועדה לקידום מעמד האישה בתאריך 21.6.06 יוחדה לנושא הטיפול וההתמודדות עם תופעת הזנות על היבטיה השונים וכי היתה זו העמותה שהכינה חלק נרחב מהחומרים שחולקו בה ואף הציגה את הנושא. ישיבה זו מהווה ציון דרך הן ברמת התייחסות הממסד לנושא והן ברמת ההכרה הציבורית והממסדית במכון תודעה.

במעמד הוועדה הציג משרד הרווחה תכנית פעולה מקיפה לטיפול בנשים נפגעות זנות והעמותה מקווה להשתלב במערך זו בעתיד כמו גם להמשיך ולהרחיב את עבודתה העצמאית בתחום הטיפול, החינוך והעלאת המודעות החברתית לנושא נפגעות ונפגעי תעשיית המין.

ברצוננו לשתף אתכם/ן בשני מהלכים מרכזיים אשר קבעו את סדר יומה של העמותה בחודשים האחרונים:

1. התחום הטיפולי - סיומו של הפיילוט אותו ערכנו במהלך שנה ומחצה ובו טיפלה העמותה על פי שיטתה בחמש נפגעות זנות.
2. תחום העלאת המודעות הציבורית לנושא תעשיית המין והתעלמות הממסד מהקורבנות הכבדים שהיא גובה.

בימים אלה אנו מעלות על הכתב את מסקנות הפיילוט. מעבר לעובדה כי ארבע מתוך חמש הנשים שטופלו במהלכו נמצאות בתהליכי התקדמות משמעותיים ומרשימים רכשה העמותה ידע נוסף וניסיון טיפולי שהרחיב את יכולותיה ליזום, להקים ולהפעיל שרותי טיפול לאוכלוסיית היעד ומתן הדרכות לארגונים נוספים.

ההתרחשויות האחרונות בתחום דוברות העמותה הניבו פרי. בעקבות סדרת הכתבות שהופיעו בעיתון "העיר" בחודש יוני, שקידמה דוברת העמותה עידית הראל שמש הואץ קצב הטיפול של גורמים שונים בנושא נשים נפגעות זנות והעמותה זכתה בחשיפה רחבה כברת סמכא בתחום.

תוכלו לראות בראש העמוד כי לוגו העמותה עוצב (בהתנדבות) מחדש על ידי ענת ויסמן - מנהלת מחלקת קריאייטיב במשרד פרסום למל - כהן. אנו שמחות מאוד בתוצאות העיצוב המקורי ומקוות כי ישא חן גם בעיניכם.

בהוקרה,

לאה, רמה, עידית, לורן

וכל צוות מכון תודעה

סקירה כללית של פעילות העמותה מינואר 2006 עד יוני 2006

- עד סוף 2005 נכנס פרויקט הפיילוט שבראשותו עמדה **קרן ידעיה** להילוך גבוה. הפרויקט נתמך כספית על ידי קרן ידעיה ולאחר גרינפטר גולד כמו גם כספי תרומות של תורמים נוספים בסך של כ-120,000 ש"ח מתוך החזון להביא להקמת פרויקט SAGE (הוסטל ומערך תמיכה לנשים נפגעות זנות) בישראל. אמי קאופמן פעלה כרכזת הפרויקט בשכר, בהנחייתה של קרן ידעיה במהלכו ליוותה מספר נשים שפנו לעמותה. הפיילוט - מערך תמיכה בנשים שורדות ניצול מיני מסחרי - המשיך לפעול גם בשלושת החדשים הראשונים של 2006 למרות שבתחילת ינואר נסתיימו המקורות הכספיים. נאלצנו להפסיק את תשלום המשכורת לאמי בתפקידה כרכזת הפרויקט ולאור המצב הפיננסי הבעייתי אמי קאופמן הסכימה להמשיך לתפקד בהתנדבות גם כרכזת הפרויקט וגם כמנכ"ל העמותה. למרות מאמציה הכבירים לא הצלחנו לקבל את שהובטח מקרנות בארץ. קרנות מחו"ל נעלמו ולא נוצר איתן קשר ואחרות הבטיחו לעיין בבקשה בשנת 2007. לאור המצב שנוצר לאה שחררה את אמי בתחילת אפריל 2006 מתפקידה כמנכ"ל העמותה ולקחה חזרה על עצמה לנהל את מכון תודעה בהתאם לאפשרויותיה. בתחילת אפריל הוחלט בתיאום עם קרן ידעיה שפרויקט הפיילוט הסתיים בהצלחה מרובה כאשר שתיים מתוך שלוש הנשים של הפרויקט נמצאות במצב מצוין ואילו האשה השלישית, קורבן סחר שהגיעה לארץ בגיל 15, לאור העובדה שאין משרד הפנים מאפשר לחדש את אישור שהייתה בארץ, נעלמה ואין קשר איתה.
- מכון תודעה אינו יכול לתפקד כמקום לעזרה ושיקום לשורדי זנות ללא תקציב, אי לכך הוחלט להיכנס בשנת 2006 להליך אינטנסיבי של גיוס כספים למטרה זו ולהמשיך את פעילות המכון, כפי שפעל לאורך שנים עד שנת 2005, בהסברה, כתיבת דו"חות לאו"ם ולמחלקת המדינה, הרצאות, לובי בכנסת, פעילות להעלאת מודעות לחוקים קיימים ועזרה לפונים: עזרה לסגירת דירות דיסקרטיות בבעלות ארגוני פשע, עזרה מול השלטונות לשורדות סחר לזנות, נתינת הרצאות ועזרה לסטודנטים בכתיבת עבודות. **כל סיוע מכל סוג שהוא ברעיונות וקשרים לגיוס כספים יתקבל בברכה ובתודה.**
- דו"ח למחלקת המדינה:** בשיתוף עם אשה לאשה - בסוף פברואר 2006.
- שיתוף פעולה עם משרד המשפטים:** רחל גרשוני, מתאמת בין משרדית ממשיכה בתפקידה ועוזרת להגיש בקשות לשהייה במקרים מיוחדים (3 בקשות נידונות בתקופה זו). שתיים מהבקשות קיבלו אישור. כל מקרה לגופו מהווה תקדים משפטי.
- לובי בכנסת:** נציגי העמותה ימשיכו להשתתף בכל ישיבה של וועדת המשנה לעניין הסחר בנשים. העמותה הוזמנה להשתתף בישיבת הוועדה לקידום מעמד האישה בראשות ח"כ גדעון סער ב 21.6. ישיבה זו הוקדשה בפעם הראשונה, לנושא הזנות בישראל והתעלמות הממסד. מכון תודעה התבקש להציג את הנושא, עידית הראל שמש פרטה את המצב בארץ ואת דרכי ההתמודדות הנדרשות. הדיון שהתפתח אחרי, כאמור דיון ראשוני בנושא, הוביל להבטחה מצד יו"ר הוועדה להתמקד בטיפול בנושא ובעיקר לבדוק אפשרות הפעלת תכנית עזרה ותמיכה ארצית לנפגעי ונפגעות זנות.

- **קשר עם נפגעות סחר:** ביולי 2005 אישור השהיה של ו' הסתיים ולא הצלחנו לקבל חידוש. ו' המשיכה לקבל תמיכה נפשית ופיננסית כחלק מפרויקט הפיילוט עד ינואר 2006 ואז נעלמה מפחד הגירוש. נפגעות סחר נוספות יצרו קשר עם העמותה: נפגעת נוספת קיבלה אישור שהיה לשנתיים (בדצמבר 2004) ולאחר גיורה, העמותה מסייעת לה בקבלת תעודת זהות ישראלית. לאחר עיכובים וריצות בין משרדי הממשלה השונים עדיין (כשנה) לא קיבלה ו' את תעודת הזהות שלה וגם תהליך הפיכת ילדת הזוג לישראלית נתקע. בעיות שונות צצות גם מול הסיוע המשפטי שלקח על עצמו לטפל בענייניה ומכון תודעה משתדל לעזור ולהתיר את הסבך הביורוקראטי. נפגעת אחרת פנתה לקבלת אישור שהייה על פי נוהל בני זוג והנושא בטיפול משרד הפנים - פה משרד הפנים התעלה על עצמו. ג' חברה לבן זוג גרוש שעדיין לא קיבל (בגלל ביורוקרטיה במשרד הפנים עצמו) את המסמכים הדרושים להוכחת היותו גרוש בתעודת הזהות. המסמכים, למרות פעילות נמרצת מצד בני הזוג וניסיונות של מכון תודעה להאצת התהליך, עדיין תקועים בין משרדי הממשלה ובתי הדין השונים. בינואר 2006 קיבלה ג' אישור שהיה זמני לשלושה חדשים ובמרץ שוב קיבלה אישור שהייה זמני לעוד חודשיים. לצערנו אנו רואים בהתנהלות משרד הפנים בנושא התעמרות וזלזול באזרחי המדינה כמו גם חוסר אלמנטארי בצד הומניטארי. עו"ד רחל גרשוני, המתאמת המשרדית לנושא הסחר בנשים, פועלת מול משרד הפנים כדי להעביר סדנה לאנשי הלשכות, שיידעו כיצד להתמודד עם הפניות של נפגעי סחר.
- **קשרים בינלאומיים:** בינואר 2006, ביקר בארץ פרופ' סטיבן גרובמן- בלאק, מאוניברסיטת רוד איילנד. סטיב הינו מרצה ידוע שכתב ספר שנחשב לפורץ דרך בטיפול בגברים נפגעי תקיפה מינית. סטיב יצר קשר עם ניסן בן עמי ועם לאה על מנת שיארגנו לו מפגשים עם ארגונים וגופים המטפלים בנושא בישראל. במשך חודש ינואר שהה סטיב אצל ניסן וממנו ואצלו התקיימו פגישות עם קבוצות, ארגונים וגופים שונים שהביעו התעניינות. בין הגופים: יעל גור - קליניקה לוינסקי 108, פרופ' אלי זומר, מרכז סיוע לנפגעי תקיפה מינית, קבוצה מ"גבריות חדשה" ו"שוויון ושלוש בין המינים", סמינר לוינסקי (שם הרצה סטיב בפני תלמידי החוג לפדגוגיה ביקורתית), פגישות עם ראש החוג ללימודי מגדר במכללת ספיר ואח'. כתוצאה ממפגשים אלה נוצר קשר חשוב בין קבוצות וארגונים שונים בארץ לבין דרך חשיבה מעניינת וחדשה בלימודי מגדר בינלאומיים. באפריל 2006 התקיימה אסיפה כללית של ארגון הפדרציה האבוליסיוניסטית הבינלאומית בצרפת. לאה גרינפטר גולד ממשיכה בתפקידה כסגנית נשיא הפדרציה לצד מרטין קוסט מצרפת ומאריאון קולנציק מסלובקיה.
- **טיפול לסגירת דירות דיסקרטיות בחסות ארגוני פשע:** בשנת 2005 טופל בהצלחה עניין סגירת דירה דיסקרטית שהוקמה על ידי ארגון פשע בתל אביב (בצפון הישן). החל ממרץ 2006 התברר למכון תודעה על קיום דירה דיסקרטית נוספת שנפתחה על ידי אותו ארגון פשע. מכון תודעה הצליח, בעזרת פעילות אינטנסיבית מול עו"ד רחל גרשוני, המתאמת הבינמשרדית לנושא הסחר בבני אדם לגרום למשטרה להפעיל את החוק הקיים ולסגור את המקום (במאי 2006).
- **חתימה על עצומות בינלאומיות:** בשלושת החדשים האחרונים הצטרף מכון תודעה לשתי עצומות בינלאומיות. עצומה אחת לפעולה מול ממשלת גרמניה וארגון פיפה העולמי בניסיון לפעול נגד העובדה שביוני, בזמן המונדיאל, אמורות להתווסף למערך תעשיית המין בגרמניה עוד כ 40,000 נשים נסחרות כדי לספק את הביקוש הגואה לשירותי מין מצד השחקנים והאוהדים. בתי בושת ניבנו בסמוך

לאצטדיונים. הנשים הנסחרות הגיעו ממזרח אירופה אלא גם מאפריקה ודרום אמריקה. עצומה שנייה של פרופ' מליסה פרלי, להעלאת המודעות לכך שאונס חשפניות במועדוני חשפנות הינו אונס. לאור גזר דין מאד קל שהוטל על הנאשמים באונס הזה באוניברסיטה בצפון קרוליינה.

- **הגשת עצומה לשגריר גרמניה בישראל (ד"ר קינדרמן):** הגשת העצומה "לקנות סקס זה לא ספורט" של הקואליציה העולמית נגד סחר בנשים לשגריר גרמניה בישראל. על העצומה (בנוסף לכמאה אלף חתימות של ארגונים ופרטיים) חתומים מכון תודעה והפדרציה האבוליוניסטית הבינלאומית.
- **ייעוץ והנחיה לאקדמאים:** סטודנטים פונים לעזרה בעבודות מחקר לאחר שמבקרים באתר העמותה ומבקשים להעמיק בתחום.
- **הרצאות:** דוברת העמותה, עידית הראל שמש מרצה בפני קהלים שונים: מורים, הורים, תלמידים, מדריכים בתנועות נוער, אנשי חינוך והציבור הרחב במסגרת "שבת תרבות". התגובות המתקבלות לאחר ההרצאות מתארות תחושות של לראשונה חשיפה והבנה אמיתית של משמעות תופעת הזנות.
- **תקשורת:** מאמרים ותגובות של מכון תודעה מתפרסמות בעיתונות הכתובה ובאינטרנט. כמו כן מתקבלות פניות להופעות ברדיו ובטלוויזיה.
- שורות מתנדבי מהפך תודעתי הולכים ותופחים:

- **קרן ידעיה** - יו"ר פרויקט המקלט - תרמה מזמנה ומכספה להצלחתו.
- **עידית הראל שמש** - בהתנדבות, דוברת ורכזת מתנדבים.
- **רמה לוסקי** - בהתנדבות, יועצת אסטרטגית.
- **צוות ועדת היגוי לפרויקט המקלט** - רמה לוסקי, ענת גור, יעל גור, אילנה סובול, יוכי קשת ושלומית פלד.
- **אמי קאופמן** - מתנדבת (מילאה תפקיד מנכ"ל בחודשים ינואר עד מרץ 2006).
- **משרד רו"ח שמש ושות'** - רו"ח פניי כהן - בהתנדבות, עורך המאזנים של עמותת מהפך תודעתי ופועל להשגת סעיף 46 שיאפשר לעמותה לגייס כספים להמשך פעילותה להקמת מערך תמיכה ייחודי לשורדות ניצול מיני מסחרי.
- **עו"ד אליהו לוי** - בהתנדבות, עוקב אחרי ההתנהלות התקינה של העמותה מיום הקמתה.
- **מורן גרינפטר** - בהתנדבות, עוזרת אדמיניסטרטיבית ותורמת רעיונות והארות - מיום הקמת העמותה. נבחרה בינואר 2006 כחברה בוועד המנהל של העמותה.
- **עו"ד אינה סולטנוביץ** - בהתנדבות, יועצת משפטית.
- **עינת לביא** - בהתנדבות.
- **בקשות להתנדבות במכון תודעה זורמות כל העת. כיום רשומים 35 (!) מתנדבים. אנחנו מברכים על ההיענות והנכונות להתנדב ומקווים בעתיד הקרוב לערוך כנס מתנדבים.**

בברכה,

לאה גרינפטר גולד

יו"ר מהפך תודעתי, סגנית נשיאה של IAF

מכון תודעה הצטרף לפעילות ארגוני זכויות אדם בכל העולם ומחה נגד התנהלותה של גרמניה לקראת משחקי המונדיאל שכללה בניית בתי בושת ובקתות סקס לטובת האוהדים. להלן עצומה עליה חתמו 114,000 איש ואשה שהוגשה לשגריר גרמניה בישראל:

12 June 2006

Tel - Aviv

Dr. Harald Kinderman

German Embassy

3, Daniel Frish

Tel Aviv 64731

Dear Ambassador,

Machon Toda`a - Awareness Center, the Israeli representative of the IAF (International Abolitionist Federation) and affiliated to the CATW (Coalition Against Trafficking in Women International) is hereby presenting you a list of 114,390 signatures of individuals and organizations from all over the world to the petition BUYING SEX IS NOT SPORT launched by the CATW in January 2006. Including a letter signed by Janice Raymond, CATW International Co-director and Malka Marcovich, Director of CATW Europe to Chancellor Merkel.

We hope that you will consider it with utmost urgency and seriousness.

Respectfully,

Leah Gruenpeter Gold

VP IAF (International Abolitionist Federation)

Director of Machon Toda`a - Awareness Center

אליפות העולם בניצול

יבוא הזונות לסיפוק אוהרי המונדיאל רומס את כבוד האדם

מאת עידית הראל שמש

מחאתן היתה סוחפת מרינות נוספות. התייחסות גרמניה כלפי נשים בזנות היא גילוי בוטה של גזענות. יש נשים "טובות", משי כילות, אמידות, הנהנות משוויון הזרמנויות, ולי עומתן יש נשים סוג ב', שתפקידן לספק בגופן את מי שיש באפשרותו לשלם. אלה נשים שאין להן מחשבות, דעות, רגשות, רצונות. אלה הן נקבות עם נקבים.

מחקרים מוכיחים שאין בחירה אמיתית בזנות. לא תמצאו אשה בוגרת אוניברסיטת ברלין שהי חליטה להגשים את חלומה משחר נעוריה; לאפי שר ל-15 גברים מדי יום ביומו לחדור אל גופה. נשים וגברים רבים נשאבים לעולם הזנות בשל מצוקות שונות וניתוק ממעגל חברתי נורמטיבי. יותר מ-85% מהנשים בזנות היו קורבן להתעללות מינית בילדותן. הכניסה לעולם הזנות מהווה כעבורן המשך טכני לאורח חיים נצלני ופוגע. גרמניה, בהחלטה אימללה, מיסדה את הזנות

לא ברור איזו קבוצה תוכה כגביע העולם בכדורגל במשחקי המונדיאל. מה שברור הוא שגרי מניה "הנאורה" כבר קטפה את התואר "מחזיקת גביע העולם בניצול נשים". לאירות של 3.5 מיליון ליון המבקרים, שיגיעו לצפות במשחקים, הושקעו בעיר ברלין בלבד 5 מיליון יורו כבניית בית כושת מפואר ובו בריכות שחייה, סאונות וחדרי פאר. אלא שאבני השיש ומפלי הזרח הם תפאורה זולה ונוצצת למקום שבו נרמס כבוד האדם. בגרמניה, 400 אלף נשים "נמצאות" בזנות, מהציתן זרות, מה שמצביע על היקף נרחב ביותר של סחר בנשים. באר"ם מעריכים שבתקופת המונדיאל יתווספו כ-40 אלף נשים, בעיקר ממוזרח אירופה, שיועברו לגרמניה כסחורה, לסיפוקם המיני של האוהדים.

המאמץ שמשקיעה גרמניה ביצירת תשתית למכירת מין כזמן משחקי הכדורגל מצביע על התייחסות משפילה ובהמית גם כלפי אוהרי הכדורגל, המסומנים כזקוקים למזון, מים ופורקן מיני. מארגני המשחקים רואים את אוהד הכדורגל כמי שבא לראות משחק כדורגל, לשתות בירה, לדרת על טיפיק, לשחרר נפחה ולרוץ מהר לזונה, שאותה ימצא ב"בקות סקס", המצוידות במיטה, מקלחת, קונדומים ואשה.

התגובות מגורמים בעולם הכדורגל צוננות ומתחמקות: נשיא פי"א טוען שפי"א מייחסת חשיבות רבה לשמירה על כבוד האדם, אך זנות וסחר בנשים אינם בתחום האחריות של פרדציית הספורט הבינלאומית, אלא באחריות מחוקקי החוקים במדינה המארחת. מאמנה של נבחרת צרפת, ריימונד דומיניק, רואה בחומרה את המי תרחש בגרמניה: "די בנוק המזהה את הכדורגל עם אלכוהול ואלימות, אבל זה גרוע עוד יותר. נשים אלה הן עבדים ששימו כבקות כמו בקר, לסיפוק היצרים הבסיסיים של הגברים". מתאה נוספת נשמעה משווריה, היחודה בעולם שמתייחסת לזנות כאל פגיעה בזכויות אדם. אילו היו נבחרות צרפת ושווריה מחרימות את המשחקים,

מחקרים מוכיחים שאין בחירה אמיתית בזנות

ב-2002 כדי להביא להפסקת הסחר ולהפחתה באלימות, אבל השיגה את התוצאה ההפוכה: קפיצה חסרת תקדים במספר קורבנות הסחר, ירידה בגיל הכניסה לזנות ופריחה של ארגוני פשע המגלגלים 18 מיליארד דולר בשנה בתעשיית המין, אי אפשר למסד תופעה שבסיודה היא אלימה ומנצלת.

באחרונה מתנהל ויכוח בפדרלמנט הגרמני על משמעויות מיסוד הזנות, בהנהגת המפלגה הנר צרפת-דמוקרטית, שמצביעה על הקשר בין זנות לפגיעה בכבוד האדם. שתיקתה הדועמת של קנר צרפת גרמניה, אנגלה מרקל, כלפי מחאת ארגון נר זכויות האדם מעידה כי ספק אם תפעל לביטול המיסוד ולהצגת גרמניה כמי ששומרת על כבודם ושלמות גופם ונפשם של אורחיה.

המחבת היא רוברת מכח תודעה למאבק בתופעת הזנות וניצול מיני מסחרי

הארץ 88 שנים
24 במאי
2006

הרעש התקשורתי של ארגוני זכויות אדם בכל העולם כנראה שהשפיע: מתוך "הארץ" - מאמר של מארק לנדלר מהניו יורק טיימס, 4.7.06

ז'קלין זונה בריליאנטה, מחבה ללקוחות

מונדיאל 2006 לא עומדים בציפיות

רואים כדורגל, שותים, אבל לא הולכים לזונות

מאת מארק לנדלר

ניו יורק טיימס

לדג'ל. אולם מצב הדוח במדינות היה מאופק. "במקום האחרונה שטרטניה שיוסקה, לא באו הרבה גברים", אמרה לונה בת ה-33, שבת שהגיעה לכאן סבואריה כדי לעבוד במהלך ארבעת שבועות המונדיאל. "אולי הם הלכו במקום זה לפאב".

בניקס לאצות, גם לא לזרמים של זונות סמויה ארוכה ומאסה "העסק בסדר, אבל לא נהדר", אמר אנדרס קרומייד, מנהל יחסי הציבור של "ארטמיס". ייש לנו 250-260 לקוחות ביום של משחק, היינו שמחים יותר אם היו 600 "ארטמיס", שמוצג להיות מועדון הסקס הווסקטי ביותר בגרמניה, נפתח בספטמבר בצפיה לגרופ רוחים במהלך המונדיאל. הוא ממקם ליד ארץ מהנבישים האיטליים שמובילים אל תוך סדר לין, ונמצא במרחק של 20 דקות הליכה מהאיצטדיון האולימפי, אולם הפרסום דרב - קרומייד עסק במתן סידורים לעיתונאים - לא בא לביטוי בתמוני לקוחות.

בילין, קרב לפני המשחק בין גרמניה לאיטליה בדבר נמר המניא, הזונות במדינות הסי אונה "ארטמיס" התכוננו ליום עבודה. עשרות אלפי אורחי בדר רגל הימי ביום שישי לברלין כדי לצפות במשחק, זה היתה אחת מהזרמים הגדולות האחרות של נשים אלה לזרזיה מעבר

בשוודיה ניצלו את המונדיאל להעלאת המודעות לסחר בנשים

שקלאם ברגנסטום לקרא לנכרות הכדורגל של שוודיה להזרים את המונדיאל במחאה על הזונות בגרמניה, המחאה שפרצה הוכיחה שפוליטיקה בין הצינים יכולה לעודד רגשות ערים גם במדינה מה העשירים בין נשים לגברים הם מתקננים ביותר. הדינטיים נציב לתנועת הציבור בשוודיה לפנינו שוויון בין המינים, והגבר הראשון בתפקיד, סונה צ'יני וטורדי, והשפיעו עליו לתציע להתפטר. אך הנבחרת השוודית התמורה במונדיאל - והורגת סיום מחוק עדיין בתפקיד מלומם הראשי במדינה למען שוויון בין המינים. על פניו, נראה שאין לו סיבות רבות להילתם שוודיה היא אחת מהמדינות השוויוניות ביותר בעולם, והידום הכלכלי העילמי כינה אותה ב-2005 "אמת מידה" בתחום הפערי בין המינים.

ברגנסטום, הנציג לשוויון בין המינים

אולם ברגנסטום, בן 61, אמר כי מאז שנכנס לתפקיד לפני שש שנים, הוא נעשה מודע לחוסר השוויון שקיים בכל חברי. לפני שהחל להשתמש בנושא הכדורגל כדי להעלות את המודעות לנשאים מגזריים, ברגנסטום רם היה אחד הסגורים הפוליטיים הידועים בשוודיה. את העניין שהוא מגלה בנושאים אלה הוא מסביר בכך שגדל עם שסטיבו ודרוה ושוני אחותו י הנדלרות, שתיהן עיתונאיות מוכרות. את התפקיד של ברגנסטום מילא בעבר נשים וכשתמנה ב-2000, נבחרה רבות הדימו. "בשנכנסתי לתור שבו השר עמד למסור את ההחלטה", סיפר, "רבים מהעיתונאים השבו שהם הגיעו למסיבות העיתונאים הלא נכונה".

הוא עומד על כך שקיימתו לזרם על המונדיאל השפיעה למי בה על המודעות בשוודיה בנושא הסחר בנשים, שמקצרות סוגי רינה לנרמניה, שם זונות אינה נחשבת לעבודה. לדבריו, "אנשים רבים הבינו שסחר זה משהו שעליו לפנות ברצינות". הוא הוסיף כי רוב הזונות שואו קיבל המסר בדרום. ברגנסטום המכיר באחרונה ליוסאיר בתפקידו שלוש שנים נוספות.

אולם פקידים בממשלה אכרו כי לרעתם הסספי האמיתי קטן בהרבה. בייטיאן טאסק, דובר כי משרד הפנים הגרמני, אמר כי "נראה שהחששות שהזוכר - שנביע העולם יביא לעלייה בזונות בכפיה ובסחר למטרות מין - התבררו, למרבה המזל". חלק מהעוברים בתעשיית הסקס טוענים כי האופי הקר ודילתי של המונדיאל מרתיע אנשים מלבקר בבתי זונות, פעילה שהיא מטבעה חשאית ואישית. מבקרים רבים באו לגרמניה עם משפחתיהם או עם חברים, ומטיילים באר סטובסים ובמסוגיות. "בעבר דוב האנשים, זה פשוט מסובך מדי", אמרה ספני קלי, זונה שפועלת להגנה על הזונות של הכריתיה למקצוע. "קשה לוטר לחבר שלה, אני עובד אותך עכשיו כדי ללכת לבית זונות ל-20 דקות. זו לא התב

הואיל טריביון

מאמר שכתבה מתנדבת מכון תודעה, יעל גור. יעל מנהלת את המרפאה בלוינסקי 108, המטפלת בעיקר בקהילת הנשים והגברים בזנות. המאמר פורסם ב"העיר":

ראויות לכבוד, לשיקום, לחיים

"אני דמות אחת עם אלף פנים ותסרוקות. זונה שזוחלת ערומה על ארבע, כדי לגרות את הלקוחות. ילדה, רוצה למצוץ את הסוכרייה שלי? רוצה לשחק משחק של גדולים? חתולה? משרתת? בובה?.. מה שתמצו. לא משנה כמה מכות חטפה הזונה, כמה בעיטות לבטן, כמה יריקות בפנים - אני לא מצליחה להשתחרר ממנה. היא חלק ממני. אני מתאפרת בכל ערב מחדש ויוצאת למכון. אלכסיי (הסרסור שלי), מכין לי שלושה דרינקים ושתי שורות של קוקאין ואני מסודרת. אני מתקתקת אותם אחד אחד, לא מרגישה כלום. מנותקת. בדרך הביתה, אני לא בולעת את הרוק, לא מסוגלת, הפה שלי מתמלא ומתמלא.... ובבית אני מקיאה הכל לאסלה. רק להגיע למקלחת... לשטוף במים רותחים, למחוק את טביעות האצבעות, את ריח הזיעה, את המילים שלהם שעושות אותי יותר זונה ממה שאני. הבוקר עולה ואתם הולכים לעבודה, יושבים בבתי קפה, מדברים, מתרגשים, חיים... ואני? כמו צל, מסתובבת בעולם המחורבן הזה, לא שווה שקל. אף אחד לא רואה אותי, לאף אחד לא באמת אכפת. (אסתי, ישראלית, 30, שורדת זנות)

זה אמיתי. זה קורה כל יום. אלפי נשים בישראל משמשות כשפחות מין, וחשופות באופן שיטתי לאלימות, ניצול והשפלה. מסביב שתיקה. הלקוחות, המוכרת בקיוסק, השכנים, נהגי המוניות, הרופא במיון, השוטר, העובדת הסוציאלית - כולם שותקים. עושים את מה שצריך, בדיקות שגרתיות, חיפוש, מעצר, מוציאים ילד לאומנה, פה ושם מדליקים להן סיגריה, ומשחררים אותן חזרה לרחוב. "היא עושה את זה מבחירה. זה מפרנס אותה". אומרים, גומרים והולכים.

גילוי עריות, זנות, התמכרות לסמים ועבריינות, קשורים זה בזה כמו בכישוף. ילדה שחוותה התעללות מינית, תברח מהבית ותגלה ברחוב, חברה שולית עבריינית, נדמה לה שמצאה תחליף לאהבה ולהגנה החסרים. ברחוב, אורבים סוחרי נשים וסמים, תחושת "ההגנה" ו"השייכות" אינה אלא אשליה. הסמים מקלים על טראומת ההתעללות - והזנות עוזרת לממן את הסמים.

רשויות האכיפה יפעלו "להחזיר את הילדה הסודרת למוטב", לרוב לא ינסו באמת להבין מהם הגורמים להתנהגות העבריינית של הנערה. קל למערכות, היונקות בד"כ את שיטות העבודה ממודלים פטריארכאליים, להיאחז במיניות המוחצנת של הנערה ולתייגה כמופקרת או כבעלת "הפרעת אישיות גבולית". במוסדות, מופעלות טכניקות טיפול "מעצבות התנהגות". המערכות,

מאבחנות ומתייגות את הנערות כסוטות, מאפשרות לחברה להכחיש את האחריות להתעללות המינית בילדות. הן מתבגרות, ונפלטות ממסגרות בזו אחר זו. "הידע המוקדם" בסיפוק צרכים מיניים של גברים, מסמן תהליך הפנמת זהות של זונה. ומכאן הדרך אל הזנות סלולה.

ההתמודדות עם המידע אודות זוועות הזנות קשה מנשוא עבור אנשי המקצוע. גם אני במשך שנים לא ראיתי, עברתי לצד השני של הרחוב, העדפתי לראות בשתיקתן סוג של הסכמה. בשלוש השנים האחרונות, אני עובדת באחד ממנגנוני הטיפול שבאים במגע עם נשים בזנות. אני פוגשת את הנשים פנים אל פנים, רואה אותן בשעותיהן הקשות. המפגש איתן, לימד אותי שהן אינן שונות מנשים אחרות. כולנו נשים ובנסיבות חיים שונות, זאת הייתה יכולה להיות אני. כשכבודה של אישה ברחוב נרמס, והיא נמכרת לגבר ולעוד גבר, לילה אחר לילה, גם כבודי כאישה "נורמטיבית" מוטל בספק.

כיום, קובעי המדיניות במדינת ישראל לא פוסקים ולו טיפה אחת של חסד לנשים קורבנות זנות. שירותי טיפול ושיקום קיימים בעולם. סאן פרנסיסקו, צרפת, שבדיה, נורבגיה ודנמרק, מפעילות תוכניות ייחודיות ופורצות דרך עבור נשים בזנות. רשויות הרווחה בשיתוף ארגונים לא ממשלתיים במדינות אלה, הפנו תקציבים ראויים לשיקום קורבנות זנות, החל מתוכניות לצמצום נזקים המתקיימות ברחוב, וכלה במקלטים רב תכליתיים. ממשלות מדינות אלה, מקדישות משאבים באכיפת חוקים ענישתיים כלפי מי שמנצלים נשים בזנות. סרסורים, לקוחות ומשתפי פעולה אחרים בתעשיית המין, נתפסים ומשלמים את המחיר במאסרים ובקנסות כבדים.

אסתי למדה להתנתק מגופה, לעשות סקס עם עשרה גברים בלילה ולא להרגיש כלום. האלכוהול עוזר לה לא להרגיש, לא לזכור מאיפה באה. נכון, אם יקימו סוף סוף מקלט חירום לנשים בזנות, יש סיכוי שהיא תחיה חיים מודעים, יש סיכוי שהיא תהיה מישהי מיוחדת, מעניינת, מאושרת. אולי היא תהיה עובדת סוציאלית או גרפיקאית או עיתונאית? אסתי ראויה לכבוד, לשיקום, לחיים.

ולכל מי שמתכנן נסיעה לתאילנד כדאי שיקרא את הכתבה הבאה:

"Child sex tourism" by Barbara Kralis

July 21, 2006

A young girl and her elderly "child sex tourist" client captured on film on the beach at Pattaya, Thailand. "Child sex tourism" draws men from wealthy countries to less developed countries where they take advantage of economically vulnerable women and children and weak criminal justice systems

Child Sex Tourism [CST] entails tourists, mostly men, engaged in sex trafficking by purposely traveling to known sex destinations, seeking anonymity in pornography or prostitution, or engaging in pederasty with young children and homosexuality with young and older adults.

These sexual offenders come from all different cultures and socio-economic levels, many holding positions of government and religious leadership, faithfulness, and trust. The U.S. Department of State reported previous cases of CST involving U.S. citizens that included a pediatrician, a retired Army sergeant, a dentist, and a university professor. Many times, the sex tourists travel with illegal drugs purposely to control the minor's will or to bait and solicit sex with the minor.

The Vatican has recently warned in a new Document, 'Pastoral Care For The Liberation of Women of the Street' [street prostitutes], that men who are clients of

prostitution have deep-seated problems as they, too, are enslaved in sex and domination. The document reveals that the largest numbers of men are over 40 years of age, but there are an increasing number of younger men, between 16-24, involved as well. The Vatican reported that 500,000 women from Eastern Europe are enslaved into prostitution on the streets of Western Europe, alone.

Siri's story of child sex tourism

"Thailand has always had slavery but never before on this scale and never before as the new slavery," said Dr. Kevin Bales to this journalist. Dr. Bales describes one young sex slave, Siri, whom he met and interviewed at a brothel in Ubon Ratchitani, northeastern Thailand:

"When Siri wakes, it is about noon. In the instant of waking, she knows exactly who and what she has become. The soreness in her genitals reminds her of the fifteen men she had sex with the night before. Siri is fifteen years old. Sold by her parents a year ago to a woman broker from a Northern village, the broker assured her parents they would be well paid for their daughter. After some negotiation, they received 50,000 baht [\$2,000] for Siri. This exchange began the process of debt bondage that is used to enslave the girl. The daughter's labor must pay back the loaned money before she is free to leave the brothel. However, her debt has escalated in a short time to 200,000 baht for her rent, food, drinks, medicine, and fines if she did not work hard enough.

"Siri's resistance and desire to escape the brothel are breaking down, and acceptance and resignation are taking their place. After she was sold and taken to the brothel, she discovered that the work was not what she thought it would be. Siri had a sheltered childhood and was ignorant of what it meant to work in a brothel. Her first client hurt her and at the earliest opportunity, she ran away. On the street with no money, she was quickly caught, dragged back, beaten, and raped. That night she was forced to take on a chain of clients until the early morning. The beatings and work continued night after night until her will was broken. Now she is sure that she is a bad person. Girls in Thailand, like Siri, are sold into sex slavery by the thousands. Money, culture, and society blend in new and powerful ways to enslave girls like Siri."
(Source: "Disposable People-New Slavery in the Global Economy," by Dr. Kevin Bales, University of California Press, 1999.)